

Vier weverkes

Vier we-ver-kes zag men ter bo-ter-markt gaan.
Zij had-den geen duit haast meer in hun - ne tas.
En de bo - ter die was er zo die - re. Schiet - spoe - le,
En ze koch - ten een pond sa vie - ren.
sjer - re - bek - ke, spoel - za! Djik - ke - djak - ke, ker - re - kol - tjes,
klits klets! En ze koch - ten een pond sa vie - ren.

2 En als zij dat boterke hadden gekocht,
zij hadden er vier platen;
zij spraken dat vrouwke zo vriendelijk aan:
“Sa vrouwke, en wil het ons delen!”

3 Dat vrouwke dat sprak: “Ja, dat zal ik wel doen,
ja, zo wel als een vrouwke vol ere.
Want ik wete wel wat er de weverkes zijn:
en de weverkes zijn er geen heren.”

4 Wat zouden de weverkes heren zijn?
Zij en hebben er huize noch erve.
En kruipt er een muiske in hunne schapraai,
van honger zo moet het er sterven.

5 En als dan dat muiske gestorven zal zijn,
waar zullen zij het begraven?
Al onder de weverkes hunne getouw,
en het grafke zal rozekes dragen.

Vier weverkes

1

Vier weverkes (*dim.*) zag men
ter botermarkt gaan,
en de boter die was er zo diere.
Zij hadden geen duit haast
meer in hunne tas,
en ze kochten een pond sa vieren.

Schietspoele, sjerrebekke, spoelza!
Djikkedjakke, kerrekoltjes,
klits klets!*

2

En als zij dat boterke (*dim.*)
hadden gekocht,
zij hadden er vier platelen;
zij spraken dat vrouwke (*dim.*)
zo vriendelijk aan:
“Sa vrouwke,
en wil het ons delen!”

3

Dat vrouwke dat sprak:
“Ja, dat zal ik wel doen,
ja, zo wel als een vrouwke vol ere.
Want ik wete wel
wat er de weverkes zijn:
en de weverkes zijn er geen heren.”

4

Wat zouden de weverkes heren zijn?
Zij en hebben er huize noch erve.
En kruipt er een muiske
in hunne schapraai,
van honger zo moet het er sterven.

5

En als dan dat muiske
gestorven zal zijn,
waar zullen zij het begraven?
Al onder de weverkes hunne getouw,
en het grafke zal rozekes dragen.

Vier Weber sah man
zum Buttermarkt gehen,
und die Butter, die war da so teuer.
Sie hatten fast keinen Deut
mehr in ihrer Tasche,
und sie kauften ein Pfund zu viert.

Schusspule, mach voran, los, Spule los!
Zackzack, kehre um, Spule,
klitsch klatsch!

Und als sie die gute Butter
gekauft hatten,
sie hatten vier Teller,
sie sprachen die Frau
so freundlich an:
„Wohlan, liebe Frau,
[und] würdest du sie uns (bitte) teilen!“

Die Frau, die sprach:
„Ja, das werde ich wohl tun
wie eine redliche Frau .
Denn ich weiß wohl,
was Weber sind,
und die Weber sind keine Herren.“

Was sollten die Weber Herren sein?
Sie haben (weder) Haus noch Hof.
Und kriecht ein Mäuschen
in ihren Ess- und Speiseschrank,
vor Hunger [so] muss es dort sterben.

Und wenn dann dies Mäuschen
gestorben sein wird,
wo werden sie es begraben?
Wohl unter dem Webstuhl der Weber,
und das Grab wird Röslein tragen.

* Der Refrain ahmt Arbeitsgeräusche beim Webvorgang nach.